

Φ.—Λοιπόν καλῶς ὄρισατε καὶ σώσατε σεῖς μόνος
τοὺς κινδυνεύοντας θεσμούς πρὸς δόξαν τοῦ Αἰῶνος.

Ἐστὸν Ἄγγλο Δίλκε τὸν ντερτιλῆ
καλὸ ταξεῖδι κι' ὥρα καλή.

καλή, σὶρ Δίλκε, μαζί με τὴν κυρίαν,
ἔχεις τόσην δόξαν καὶ τόσην ἱστορίαν,
δὲν τρῶς ποτέ σου μποῦτι ψητὸ με σκόρδον,
ἐλαμπες μιὰ μέρα εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Λόρδων,
εἶσαι γυναικάκιος κι' Ἑγγλέζος σοβαρὸς,
ἔλα τᾶλλα πρῶτος φιλέλλην φλογερός.

τὸν Παρθενῶνα, εἶδες τὸ ἓνα κι' ἄλλο,
ὅτι πρᾶγμα βγάξει τὸ κλασικόν μας γῶμα,
ἴσως πλέον, Δίλκε, καθὼς δὲν ἀμφιδάλλω,
ἄλλος φιλέλλην θὰ ἔγινες ἀκόμα.
ἔλα κι' ὁ Τρικούπης καὶ τόσοι μας μεγάλοι,
ἔλα τέλος πάντων καὶ ἴστοῦ Παντιᾶ τοῦ Ράλλη.

τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν τιμὴν νὰ φᾶς
τοῦ κεφαλάς μας ἐξόχους καὶ σοφάς,
ὅτι με τὸν Σκουλούδη καὶ κάθε μας φαγά,
ἐλάμασες τὸ πνεῦμα τοῦ Παύλου Καλλιγᾶ.
ἔλα κι' ὁ Δίλκε ν' ἀκούσῃ καὶ νὰ ἴδῃ
ἄλλαν Βουλπιώτην λαλοῦντα ἐν σπουδῇ.

Χαλάλι νὰ σοῦ γίνῃ καὶ τοῦτο τὸ τραπέζι,
χαλάλι τὸ φαγί μας, χαλάλι τὸ κρασί....
ἔβιθα ἢ Ἄγγλια, ἔβιθα οἱ Ἑγγλέζοι,
ἔβιθα ὁ Παντιᾶς μας, οἱ Ἕλληνες καὶ σύ!
Φιφιλ μαλέρ, ἔβιθα, ξιφιλ μπαλέρ, οὐρρά!...
ὥρα καλή, σὶρ Δίλκε, μαζί με τὴν κυρά.

Ἐδῶ κι' ἐκεῖ γυρίζεις ν' ἀλλάξῃς τὸν ἀέρα
διότι τὸ Λονδίνον πολὺ δὲν σὲ σηκώνει,
κι' ἐσκέφθῃς ὡς φιλέλλην νὰ ἔλθῃς κι' ἐδῶ πέρα
νὰ στραβωθῇς με φῶτα Ἑλληνικὰ καὶ σκόνη.
Καὶ τώρα μᾶς ἀφίνεις καὶ ἴστην Τεργέστη πᾶς,
ἀλλὰ μὴ μᾶς ξεχάνῃς καὶ νὰ μᾶς ἀγαπᾶς.

Ἡ Κράουφορτ ἐκείνη σοῦ τᾶκαμε αὐτά,
ἐχάθῃς γιὰ μιὰ Λαίδη ἐντὸς μιᾶς στιγμῆς,
ἀλλὰ συγχώρησέ με, κλεινὲ πολιτευτά,
νὰ σοῦ εἰπῶ πῶς εἶσαι ὀλίγον ἀτζαμῆς.
Τῶν γυναικῶν τὰ σκέρτσα καθόλου δὲν τὰ ξέρεις
καὶ ἴδρωσες, καυμένε, ὡς νὰ τὰ καταφέρῃς.

Δὲν εἴξευρες μὲ τρόπο νὰ κρύψῃς τὴν πομπή σου
καὶ ἔλον τὸ Λονδῖνον σ' ἐπῆρε μυρωδιά,
καὶ οἱ σεμνοὶ Ἑγγλέζοι σοῦ εἶπαν «ξεκουπίσου»
καὶ σὲ δακτυλοδείχνουν καὶ τὰ μωρὰ παιδιὰ.
Καὶ ὅπου κι' ἂν πηγαίνῃς τῆς Κράουφορτ τὸ φάσμα
ἀνοίγει ἐμπροσά σου βαθὺ καὶ μαῦρον χάσμα.

Κι' ἦ Λαῖδες κι' ἦ Μυλλαῖδες, ποῦ τῶχουν γιὰ ἄντροπή,
ἂν γιὰ βρακίκα κανέναν κι' ἐσώδρακα τοὺς ἴπῃ,
ζωγραφιστὸ δὲν θέλουν ἐμπρός των νὰ σὲ ἴδουν,
καὶ ἔταν σὲ ἀκούσουν τοὺς κότσους των μαδοῦν,
μέσα ἴστους κέρφους φτύνουν, σηκώνονται, τρεμάζουν,
καὶ μὲ τὰ δρό των χέρια τὰ μάτια των σκεπάζουν.

Κρίμα εἰς τὸ μραλό σου καὶ ἴστην πολλή σου γνῶσι...
ἀκούς μιὰ Λαῖδη νάβγῃ καὶ νὰ σὲ χαντακώσῃ!
Πῶς εὐκόλα, οἶρ Δίλκε, ἴμπορεῖς σ' αὐτὴ τῆ σφαῖρα
νὰ πιάνεσαι, νὰ σκούζῃς καὶ νὰ τὰ βγάζῃς πέρα
μ' ἀγρίους Φαινιαῖνας καὶ μὲ Ρωμηοὺς ἀκόμα,
παρὰ μὲ μιὰ Μυλλαῖδη καὶ κάθε παλαιοβρωμά.

Αὐτὰ ὅπου σοῦ λέγω ποτὲ μὴν τὰ ξεγάνῃς
καὶ τῆς βρωμοδουλειᾶς σου μὲ τρόπο νὰ τῆς κἀνῃς
καὶ μάθε, φιλιτατέ μου, πῶς τὸ δεξί σου χέρι
τί κάνει τὸ ζερβί σου δὲν πρέπει νὰ τὸ ξέρῃ,
γιατί — ἀλλοίμονό σου! — ἐχάθης μιὰ γιὰ πάντα,
καὶ μάτι δὲν σοῦ ρίχνει κι' ἦ παλαιοκυβερνάντα.

Ἄκόμη θέλω κι' ἄλλα, οἶρ Δίλκε, νὰ σοῦ ἴπῳ,
ἀλλὰ καιρὸν δὲν ἔχω καὶ τάποσιωπῶ.
Ἐν τούτοις ὅσα εἶπα νὰ μὴν τὰ λησμονήσῃς,
ἂν μὲ καμμιά Ἑγγλέζα ποτὲ τὰ ξαναψῆσῃς,
καὶ ἀνοίγῃ τὰ μάτια καὶ κἀνε τα γαρίδα,
ἔταν τὰ γλυκοψῆνῃς πρὸ πάντων μὲ Ἄγγλιδα.

Ὡρα καλή, οἶρ Δίλκε, μὲ οὐριον ἀέρα,
κατάκαρδα σὲ κλαίω γι' αὐτὴ τὴν καταντιὰ,
ἀλλ' ἂν μᾶς γίνῃ κι' ἄλλος ἀποκλεισμός μιὰ ἴμέρα,
θυμῆσου τὸ τραπέζι καὶ τοῦ οἶδρ Παντιᾶ,
θυμῆσου καὶ τὰρχαῖα καὶ τῆ χρυσῆ λιπακάδα,
καὶ ἴπες κανένα λόγο καλὸ γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Χαλάλι τὸ φαγί μας, χαλάλι τὸ κρασί...
μὲ τὰ αἰσθηματά σου μᾶς ἴχόρτασες καὶ σὺ.
Μὴ τῆς κλεινῆς Ἑλλάδος ξεγᾶσῃς τὰ βουνά,
ὦρα καλή, οἶρ Δίλκε, μαζί μὲ τὴν κυρίαν,
κι' ἂν τύχῃ τὸν Μανσόλα νὰ εὐρῃς πουθενά,
ἔδω νὰ μᾶς τὸν στείλῃς μὲ πρώτην εὐκαιρίαν.

Καπέλα τοῦ συρμοῦ εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ.

Εἰς τοῦ Ἑρμοῦ τὸν δρέμον, εἰς τὴν Καπνικαρέα,
εἰς τὸ Πιλοπωλεῖον τοῦ Γράννη τοῦ Κασδῶνη,
καπέλα θὰ εὐρῆτε πραγματικῶς ὦραια,
ποῦ ὁποιος τὰ φορέσῃ ποζάρει καὶ φουσκώνει.
Περίφημα καπέλα Λεόν, Λαβίλλ, Χριστό,
ποῦ εἶναι καπελάδες ἴστον κόσμον ξακουστοί,
πρὸς τούτοις καὶ καπέλα γιὰ καθεμιὰ κυρία,
ποῦχει μεγάλο πάθος γιὰ τὴν καβαλαρία.
Ρεπούμπλικες πρὸς τούτοις σχημάτων διαφόρων
πρὸς χρῆσιν τῶν σπουδαίων καὶ τῶν λιμοκοντόρων,
διότι κι' ὁ Τρικούπης μοῦ λέγουν μερικὸι
πῶς τὴν ρεπούμπλικά του τὴν ἴπῃρε ἀπ' ἐκεῖ.

Κᾶτι ποῦ ἐνδιαφέρει
τὸ ἴδικό μας τὸ κεμέρι.

Ὅσοι τῶν ποιημάτων μας κρατεῖτε ἀγγελίας
ἀνευ πολλῶν δεήσεων καὶ ἀνευ δυσκολίας
νὰ μᾶς τὰς ἐπιστρέψετε ταχέως κτ' αὐτὰς
ἔχετε καὶ δὲν ἔχετε πολλοὺς συνδρομητὰς,
διότι ἔστω, κύριοι, πρὸς γνῶσιν καθενὸς
ἔτι θὰ ἴβγουν οἱ τόμοι μας ἴστο τέλος τοῦ μηνός.

Μετάφρασις πιστὴ
κι' εἰς ἔλα τῆς σωστή.

Ἄν θέλῃς δρᾶμα κλασικόν, ἀγόρασε κι' ἴδὲ
Rakina Iyigeneian, μετάφρασιν Ζαδδῆ.
Μὲ τόσην καλλιπέειαν ἐσχάτως ἐξεδόθη
καὶ τὸν Ζαδδῆ θὰ συγχαρῇ καθέναν ὅπου νοιόθει.

Εἰς ταύτας τὰς κρίσιμους καὶ σοβαρὰς ἡμέρας
τὸν κόσμον ὁ Πλατούτσας θὰ βάλῃ σὲ μπελά,
διότι θὰ συγγράψῃ περὶ τῆς ἀνω σφαίρας
καὶ εἰς τὸ φῶς θὰ φέρῃ μυστήρια πολλά.

Μαιευτικὴ
σημαντικὴ.

Θὰ πουληθῇ βεβαίως σὺν χάσιχο ψωμί
τοῦ ἱατροῦ Τριάντη Μαιευτικῆ καινούρια,
ποῦ εἶναι ἀναγκαῖα γιὰ καθεμιὰ μαμμῆ
καθὼς καὶ δι' ἐκείνους ποῦ ἔχουν γεννητούρια.

Ἄκόμη θέλω κι' ἄλλα, οἶρ Δίλκε, νὰ σοῦ ἴπῳ,
ἀλλὰ καιρὸν δὲν ἔχω καὶ τάποσιωπῶ.
Ἐν τούτοις ὅσα εἶπα νὰ μὴν τὰ λησμονήσῃς,
ἂν μὲ καμμιά Ἑγγλέζα ποτὲ τὰ ξαναψῆσῃς,
καὶ ἀνοίγῃ τὰ μάτια καὶ κἀνε τα γαρίδα,
ἔταν τὰ γλυκοψῆνῃς πρὸ πάντων μὲ Ἄγγλιδα.

Ἄκόμη θέλω κι' ἄλλα, οἶρ Δίλκε, νὰ σοῦ ἴπῳ,
ἀλλὰ καιρὸν δὲν ἔχω καὶ τάποσιωπῶ.
Ἐν τούτοις ὅσα εἶπα νὰ μὴν τὰ λησμονήσῃς,
ἂν μὲ καμμιά Ἑγγλέζα ποτὲ τὰ ξαναψῆσῃς,
καὶ ἀνοίγῃ τὰ μάτια καὶ κἀνε τα γαρίδα,
ἔταν τὰ γλυκοψῆνῃς πρὸ πάντων μὲ Ἄγγλιδα.

μὲ Χημιῶν, μὲ μιὰ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μιὰ χήρα δίχως ἄνδρα, — πούταν ἄλλοτε μαμμῆ.